

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 3 listopada 2010 r.

ustanawiająca kryteria i środki dotyczące finansowania komercyjnych projektów demonstracyjnych mających na celu bezpieczne dla środowiska wychwytywanie i geologiczne składowanie CO₂ oraz projektów demonstracyjnych w zakresie innowacyjnych technologii energetyki odnawialnej realizowanych w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, ustanowionego dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 7499)

(2010/670/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10a ust. 8 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W czerwcu 2008 r. Rada Europejska wezwała Komisję do jak najszybszego przedstawienia mechanizmu mającego na celu zachęcenie państw członkowskich i sektora prywatnego do dokonywania inwestycji zapewniających budowę i eksploatację do roku 2015 do 12 obiektów demonstracyjnych w zakresie wychwytywania i składowania CO₂ („CCS”).
- (2) Artykuł 10a ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE ustanawia mechanizm finansowania komercyjnych projektów demonstracyjnych, których celem jest bezpieczne dla środowiska wychwytywanie i geologiczne składowanie CO₂ (zwanymi dalej „projektami demonstracyjnymi w zakresie CCS”), oraz projektów demonstracyjnych w zakresie innowacyjnych technologii energetyki odnawialnej (zwanymi dalej „projektami demonstracyjnymi w zakresie RES”). Mając na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania tego mechanizmu, konieczne jest ustanowienie zarówno zasad, jak i kryteriów dotyczących wyboru i realizacji tych projektów oraz podstawowych zasad dotyczących monetyzacji uprawnień i zarządzania dochodami.
- (3) Dnia 7 października 2009 r. Komisja przyjęła komunikat zatytułowany „Inwestowanie w rozwój technologii niskoemisyjnych”⁽²⁾, w którym podkreślono znaczenie finansowania w ramach niniejszej decyzji dla wdrażania europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych (planu EPSTE) w odniesieniu do niezbędnych projektów demonstracyjnych.

(4) Finansowanie w ramach niniejszej decyzji powinno być uzależnione od zatwierdzenia przez Komisję, na mocy art. 107 i 108 Traktatu, wszelkiego elementu pomocy państwa w całkowitym wkładzie finansowym ze środków publicznych, mając na uwadze zapewnienie, by finansowanie ograniczało się do zakresu niezbędnego do realizacji i eksploatacji projektu przy uwzględnieniu potencjalnych negatywnych skutków dla konkurencyjności. Państwa członkowskie powinny zatem zgłosić Komisji zgodnie z art. 108 ust. 3 Traktatu wszelkie finansowanie stanowiące pomoc państwa, tak by umożliwić koordynację procedury wyboru w ramach niniejszej decyzji z oceną pomocy państwa.

(5) Finansowanie przewidziane w ramach niniejszej decyzji nie stanowi części budżetu ogólnego Unii Europejskiej. Może być zatem łączone z finansowaniem w ramach innych instrumentów, w tym funduszy strukturalnych i funduszy spójności oraz Europejskiego programu energetycznego na rzecz naprawy gospodarczej (EPENG). Może być również łączone z finansowaniem kredytów w ramach mechanizmu finansowania opartego na podziale ryzyka ustanowionego przez Unię i Europejski Bank Inwestycyjny (EBI).

(6) W celu zapobiegania rywalizacji o dotacje między państwami członkowskimi finansowanie w ramach niniejszej decyzji należy ustalić na poziomie 50 % odpowiednich kosztów, chyba że całkowita kwota finansowania w ramach niniejszej decyzji przekroczyłaby limit wynoszący 15 % całkowitej liczby dostępnych uprawnień, o której mowa w dyrektywie 2003/87/WE, w którym to przypadku finansowanie powinno zostać ograniczone do 15 % całkowitej liczby dostępnych uprawnień. Finansowanie powinno również mieć charakter uzupełniający w stosunku do podstawowego współfinansowania ze strony wykonawcy projektu. W celu zapobieżenia preferencyjnemu traktowaniu projektów finansowanych w ramach EPENG finansowanie w ramach niniejszej decyzji powinno zostać pomniejszone o kwotę finansowania uzyskaną ze środków EPENG.

(7) Unijny program demonstracyjny obejmujący najlepsze potencjalne projekty wykorzystujące szeroką gamę technologii w równomiernie rozmieszczonych pod względem

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ COM(2009) 519 wersja ostateczna.

geograficznym lokalizacjach na terytoriach państw członkowskich, w ich wyłącznych strefach ekonomicznych oraz na ich szelfie kontynentalnym nie może być w wystarczający sposób zrealizowany, jeśli projekty są wybierane na poziomie krajowym. Wybór ten powinien zatem odbywać się na poziomie Unii. Mając na uwadze zapewnienie spójności z krajowymi procedurami wyboru i finansowania, państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za przyjmowanie wniosków dotyczących finansowania składanych przez sponsorów oraz za ocenę projektów na podstawie kryteriów kwalifikowalności ustanowionych w niniejszej decyzji. Z uwagi na fakt, że projekty finansowane w ramach niniejszej decyzji będą w większości przypadków współfinansowane przez państwa członkowskie, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zdecydowania, które z projektów zamierzają wesprzeć oraz które z wniosków zamierzają złożyć w ramach unijnej procedury wyboru. Przedłożenie tych wniosków nie zmierza do zastąpienia zgłoszenia pomocy państwa w przypadkach, w których finansowanie zawiera element pomocy państwa. Rolę państw członkowskich należy dodatkowo zwiększyć przewidując – przed podjęciem decyzji dotyczących przyznania finansowania – przeprowadzenie ponownych konsultacji z odnośnymi państwami członkowskimi w celu potwierdzenia, w stosownych przypadkach, wartości i struktury całkowitego wkładu finansowania ze środków publicznych oraz składanie Komitetowi ds. Zmian Klimatu projektu wykazu wybranych projektów, w tym w sprawie jakości projektów.

- (8) Z uwagi na kompetencje EBI w zakresie wyboru i finansowania projektów Komisja podjęła kroki mające na celu włączenie tej instytucji w proces wdrażania niniejszej decyzji. EBI zgodził się na wykonywanie określonych zadań w zakresie wyboru projektów, monetyzacji uprawnień i zarządzania dochodami, działając na wniosek Komisji, w jej imieniu oraz na jej rachunek. Szczegółowe warunki tej współpracy, w tym dotyczące wynagrodzenia EBI, powinny zostać określone w umowie między Komisją a EBI, podlegającej zatwierdzeniu przez organy decyzyjne EBI. Wynagrodzenie EBI za wykonywanie tych zadań powinno pochodzić z dochodu wytworzonego w ramach zarządzania dochodami.
- (9) Dostępne dochody pochodzące z 300 milionów uprawnień powinny zostać przyznane w dwóch rundach zaproszeń do składania wniosków w celu – z jednej strony – przyznania finansowania w pełni przygotowanym projektom już w pierwszej rundzie oraz – z drugiej strony – zapewnienia możliwości skorygowania wszelkiej nierównowagi pod względem technicznym lub geograficznym w drugiej rundzie. Jeśli w danej podkategorii projektów w pierwszej rundzie występuje niedostateczny poziom konkurencji, podjęcie decyzji dotyczących przyznania finansowania w tej podkategorii powinno zostać odroczone do drugiej rundy, tak by w jak najlepszy sposób wykorzystać środki finansowe przewidziane w ramach niniejszej decyzji.
- (10) Finansowanie w ramach niniejszej decyzji powinno być zarezerwowane dla projektów, w których wykorzystuje się technologie mające innowacyjny charakter w porównaniu do najnowocześniejszych technik wykorzystywanych w kluczowych podgrupach każdej technologii. Technologie te nie powinny być jeszcze dostępne na rynku, lecz w wystarczającym stopniu przygotowane

do wykorzystania w projektach demonstracyjnych w fazie przed wprowadzeniem na rynek. Powinny one zapewniać racjonalne perspektywy powodzenia projektu demonstracyjnego, przy uwzględnieniu nieuniknionego charakteru technologicznych zagrożeń; proponowany zakres projektu demonstracyjnego powinien natomiast zapewniać, by nie wystąpiły żadne znaczne dodatkowe problemy związane z wykorzystywaniem technologii na większą skalę. Technologie te powinny również mieć duży potencjał do powielania, i w związku z tym zapewniać znaczne perspektywy efektywnego pod względem kosztów ograniczenia emisji CO₂ zarówno w Unii, jak i na całym świecie. W związku z tym do finansowania powinny kwalifikować się wyłącznie projekty zaliczające się do określonych kategorii projektów oraz spełniające określone wymogi ustanowione w niniejszej decyzji.

- (11) Mając na uwadze zapewnienie różnorodności technologicznej w pierwszej rundzie zaproszeń do składania wniosków powinno być finansowane osiem projektów demonstracyjnych w zakresie CCS (przy czym co najmniej jeden i co najwyżej trzy projekty w każdej z kategorii projektów, co najmniej trzy w zakresie składowania w złożach węglowodorów i co najmniej trzy w zakresie składowania w solankowym poziomie wodonośnym) oraz w te samej pierwszej rundzie powinien być finansowany jeden projekt w każdej z podkategorii projektów w zakresie RES. Jeśli środki są wystarczające, powinno być możliwe finansowanie większej liczby projektów przy jednoczesnym utrzymaniu równowagi między liczbą projektów demonstracyjnych w zakresie CCS i RES. Ponadto w celu zapewnienia równowagi pod względem rozmieszczenia geograficznego, w jednym państwie członkowskim należy finansować co najmniej jeden projekt i nie więcej niż trzy projekty. Projekty, które mają być realizowane na terytorium kilku państw członkowskich, nie powinny – ze względu na swój charakter – być ograniczone tym kryterium.
- (12) Zasadniczo należy wybierać projekty spełniające wymogi dotyczące liczby projektów na daną kategorię w sposób najbardziej efektywny pod względem kosztów.
- (13) Mając na uwadze zapewnienie planowego rozpoczęcia eksploatacji wybranych projektów oraz efektywnego wykorzystania środków finansowych, podejmowanie decyzji dotyczących przyznania finansowania powinno być uzależnione od wydania wszystkich stosownych krajowych zezwoleń zgodnie z odpowiednimi wymogami na mocy prawa Unii oraz od podjęcia ostatecznych decyzji dotyczących inwestycji przez sponsorów w określonym czasie po przyjęciu decyzji dotyczących przyznania finansowania.
- (14) Państwa członkowskie powinny wydatkować dochody na rzecz projektów na podstawie prawnie wiążących instrumentów. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2003/87/WE wydatkowanie powinno odbywać się corocznie na podstawie monitorowanej, raportowanej i weryfikowanej na mocy dyrektywy 2003/87/WE ilości CO₂ składowanego na potrzeby projektów demonstracyjnych w zakresie CCS oraz na podstawie ilości energii wytworzonej na potrzeby projektów w zakresie RES. Jednak w przypadku gdy państwa członkowskie gwarantują, że wszelkie nadmierne finansowanie zostanie zwrócone, należy zapewnić możliwość wydatkowania części lub całości finansowania przeznaczonego na dany projekt przed rozpoczęciem jego eksploatacji. Ze

względem na szczególne znaczenie dzielenia się wiedzą w kontekście programu demonstracyjnego środki finansowe należy wydatkować jedynie, jeśli spełniane są wymogi w zakresie dzielenia się wiedzą.

- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zmian Klimatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja określa zasady i kryteria dotyczące następujących kwestii:

- 1) wyboru komercyjnych projektów demonstracyjnych, których celem jest bezpieczne dla środowiska wychwytywanie i geologiczne składowanie CO₂ („projekty demonstracyjne w zakresie CCS”) i projektów demonstracyjnych w zakresie innowacyjnych technologii energetyki odnawialnej („projekty demonstracyjne w zakresie RES”), o których mowa w dyrektywie 2003/87/WE;
- 2) monetyzacji uprawnień, o których mowa w dyrektywie 2003/87/WE, w celu wspierania projektów demonstracyjnych w zakresie CCS i RES oraz w celu zarządzania związanymi z nimi dochodami;
- 3) wydatkowania dochodów i realizacji projektów demonstracyjnych w zakresie CCS i RES.

Niniejsza decyzja, w tym przepisy związane z monetyzacją uprawnień, pozostaje bez uszczerbku dla innych aktów wykonawczych przyjętych na mocy dyrektywy 2003/87/WE.

Artykuł 2

Zasady

1. Liczba uprawnień z rezerwy dla nowych instalacji, o której mowa w art. 10a ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE, wynosi 300 milionów.
 2. Wybór projektów demonstracyjnych w zakresie CCS i RES do finansowania w ramach niniejszej decyzji odbywa się w dwóch rundach zaproszeń do składania wniosków organizowanych przez Komisję i skierowanych do państw członkowskich, obejmujących równowartość 200 milionów uprawnień w przypadku pierwszej rundy zaproszeń do składania wniosków oraz równowartość 100 milionów uprawnień i część uprawnień pozostałą z pierwszej rundy, w przypadku drugiej rundy zaproszeń do składania wniosków.
 3. Z zastrzeżeniem przepisów art. 10a ust. 8 akapit czwarty zdanie czwarte dyrektywy 2003/87/WE finansowanie w ramach niniejszej decyzji wynosi 50 % odpowiednich kosztów. Jeśli całkowita wartość finansowania ze środków publicznych, o które wystąpiono, wynosi mniej niż 50 % odpowiednich kosztów, to całkowite finansowanie ze środków publicznych, o które wystąpiono, odbywa się w ramach niniejszej decyzji.
- Jeśli jednak finansowanie w ramach niniejszej decyzji jest połączone z finansowaniem z Europejskiego programu energetycznego na rzecz naprawy gospodarczej (EPENG), finansowanie w ramach niniejszej decyzji zostaje pomniejszone o kwotę finansowania uzyskaną ze środków EPENG.

Artykuł 3

Odpowiednie koszty

1. Do celów art. 2 ust. 3 stosuje się zasady określone w ust. 2–5 niniejszego artykułu.

2. Odpowiednie koszty projektów demonstracyjnych w zakresie CCS są kosztami inwestycyjnymi, które są ponoszone przez projekt w wyniku zastosowania technologii CCS, pomniejszone o wartość bieżącą netto najdokładniejszego szacunku dotyczącego zysków i kosztów operacyjnych powstałych w związku ze stosowaniem technologii CCS w okresie pierwszych dziesięciu lat eksploatacji.

3. Odpowiednie koszty projektów demonstracyjnych w zakresie RES są dodatkowymi kosztami inwestycyjnymi, które są ponoszone przez projekt w wyniku zastosowania technologii energetyki odnawialnej, pomniejszone o wartość bieżącą netto najdokładniejszego szacunku dotyczącego kosztów i zysków operacyjnych powstałych w okresie pierwszych pięciu lat w porównaniu do produkcji konwencjonalnej o takiej samej wydajności pod względem efektywnej produkcji energii.

4. Koszty inwestycyjne, o których mowa w ust. 2 i 3, obejmują koszt inwestycji w grunty, obiekt i wyposażenie.

Koszty inwestycyjne mogą również obejmować inwestycje w transfer technologii i pozwolenia na wykorzystywanie know-how (zwane dalej „wartościami niematerialnymi i prawnymi”), z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:

- a) wartość niematerialna i prawna może zostać uznana za podlegającą amortyzacji;
- b) wartość niematerialna i prawna jest nabywana na zasadach rynkowych po możliwie najniższej cenie;
- c) wartość niematerialna i prawna pozostaje w zakładzie beneficjenta przez co najmniej pięć lat.

Jeśli wartość niematerialna i prawna zostaje sprzedana przed upływem pięcioletniego okresu, o którym mowa w akapicie drugim lit. c), zysk ze sprzedaży zostaje odjęty od odpowiednich kosztów.

5. Koszty i zyski operacyjne netto, o których mowa w ust. 2 i 3, opierają się na najdokładniejszym szacunku dotyczącym wydatków operacyjnych ponoszonych przez projekt w odniesieniu do kosztów produkcji i uwzględniają wszelkie dodatkowe zyski wynikające z programów wsparcia, nawet jeśli nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu, koszty nieponiesione i istniejące środki w zakresie zachęt podatkowych.

Artykuł 4

Rola EBI

Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) wykonuje swoje zadania w ramach niniejszej decyzji na wniosek Komisji, w jej imieniu oraz na jej rachunek. Komisja ponosi odpowiedzialność wobec stron trzecich.

Wynagrodzenie EBI za wykonywanie tych zadań pochodzi z dochodu wytworzonego w ramach zarządzania dochodami.

Komisja i EBI zawierają umowę ustanawiającą szczegółowe warunki, zgodnie z którymi EBI wykonuje swoje zadania.

Artykuł 5

Procedura wyboru

1. Zaproszenia do składania wniosków są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Państwa członkowskie przyjmują wnioski dotyczące finansowania projektów, które mają być realizowane na ich terytorium.

Jeśli dany projekt ma być realizowany na terytorium kilku państw członkowskich (zwany dalej „projektem transgranicznym”), państwo członkowskie, które otrzymało wniosek dotyczący finansowania, informuje o tym pozostałe zainteresowane państwa członkowskie i współpracuje z nimi w celu podjęcia wspólnej decyzji w sprawie przedłożenia projektu przez państwo członkowskie, które otrzymało wniosek dotyczący finansowania.

3. Państwa członkowskie oceniają, czy dany projekt spełnia kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 6. Jeśli tak jest, oraz w przypadku gdy państwo członkowskie wspiera dany projekt, to państwo członkowskie składa wniosek do EBI i informuje o tym Komisję.

Składając wnioski dotyczące finansowania, państwo członkowskie przedstawia w odniesieniu do każdego projektu następujące informacje:

- a) wyrażoną w euro kwotę odpowiednich kosztów, o których mowa w art. 2 ust. 3;
- b) wyrażoną w euro całkowitą kwotę finansowania ze środków publicznych, o które wystąpiono, stanowiącą odpowiednie koszty pomniejszone o każdy wkład do tych kosztów ze strony wykonawcy projektu;
- c) najdokładniejszy szacunek dotyczący wartości bieżącej netto dodatkowych zysków wynikających z programów wsparcia, obliczonych zgodnie z art. 3 ust. 5;
- d) w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie CCS, całkowitą prognozowaną ilość CO₂ składowanego w okresie pierwszych dziesięciu lat eksploatacji lub, w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie RES, całkowitą prognozowaną ilością energii wytwarzanej w okresie pierwszych pięciu lat eksploatacji.

Państwa członkowskie zgłaszają również Komisji zgodnie z art. 108 ust. 3 Traktatu wszelkie finansowanie danego projektu zawierające pomoc państwa, tak by umożliwić koordynację procedury wyboru z oceną pomocy państwa.

4. Na podstawie wniosków złożonych na mocy ust. 3 niniejszego artykułu EBI przeprowadza ocenę finansowej i technicznej wykonalności projektu (staranność finansowa i techniczna) zgodnie z art. 7.

W przypadku gdy wynik oceny jest pozytywny, EBI sporządza dla Komisji, zgodnie z art. 8, zalecenia dotyczące decyzji o przyznaniu finansowania.

5. Na podstawie zaleceń, o których mowa w ust. 4, po ponownym skonsultowaniu się z odnośnymi państwami członkowskimi w celu potwierdzenia, w stosownych przypadkach, wartości i struktury całkowitego wkładu finansowania ze środków publicznych oraz po uzyskaniu opinii Komitetu ds. Zmian Klimatu zgodnie z art. 3 decyzji Rady 1999/468/WE⁽¹⁾, Komisja przyjmuje decyzje o przyznaniu finansowania skierowane do poszczególnych państw członkowskich, wskazując wyrażoną w euro kwotę przyznanego finansowania w odniesieniu do odpowiednich projektów.

Artykuł 6

Kryteria kwalifikowalności

1. Dany projekt kwalifikuje się do finansowania, jeśli spełnione są następujące kryteria:

- a) projekt musi zaliczać się do jednej z kategorii określonych w załączniku I część A;
- b) projekt musi spełniać wymogi określone w załączniku I część B;
- c) projekty wymienione w załączniku I część A.II muszą mieć innowacyjny charakter. Nie kwalifikują się stosowane, sprawdzone technologie.

2. Jeśli dane państwo członkowskie nie jest w stanie złożyć do EBI, zgodnie z art. 5 ust. 3, wniosków dotyczących projektów zaliczających się do dowolnej z podkategorii określonych w załączniku I część A.II i osiągających odnośne progi, wnioski dotyczące projektów nieosiągających odnośnych progów i zaliczających się do dowolnej z tych podkategorii mogą być składane przez to państwo członkowskie i są uznawane za kwalifikujące się do finansowania w drodze odstępstwa od przepisów ust. 1.

Artykuł 7

Staranność finansowa i techniczna

EBI przeprowadza ocenę staranności w odniesieniu do każdego proponowanego projektu zgodnie z wymogami ustanowionymi w zaproszeniach do składania wniosków, o których mowa w art. 5 ust. 1, uwzględniając przy tym co najmniej następujące aspekty:

- 1) zakres techniczny;
- 2) koszty;
- 3) finansowanie;
- 4) realizację;
- 5) eksploatację;
- 6) oddziaływanie na środowisko;
- 7) procedury udzielania zamówień publicznych.

Artykuł 8

Wybór projektu

1. Finansuje się osiem projektów objętych załącznikiem I część A.I (oraz po jednym projekcie w każdej z podkategorii projektów określonych w załączniku I część A.II).

Jeśli jednak pozwalają na to zasoby, mogą być finansowane dalsze projekty przy zachowaniu równowagi między projektami demonstracyjnymi w zakresie CCS i RES.

Jeśli w danej podkategorii złożono nie więcej niż dwa wnioski, Komisja bada potencjalny wpływ ograniczonej liczby wniosków na konkurencję w odniesieniu do wyboru w ramach niniejszej decyzji i może, w stosownych przypadkach, zdecydować o odroczeniu podjęcia decyzji dotyczących finansowania w danej podkategorii do drugiej rundy zaproszeń do składania wniosków.

2. Projekty zostają uszeregowane w porządku rosnących kosztów na jednostkę wydajności. Projekty demonstracyjne w zakresie CCS zostają uszeregowane w ramach jednej grupy. Projekty demonstracyjne w zakresie RES zostają uszeregowane w ramach każdej z podkategorii określonych w załączniku I część A.II.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

Do celów akapitu pierwszego koszt na jednostkę wydajności oblicza się jako sumę kwot określonych w art. 5 ust. 3 lit. b) i c) podzieloną przez całkowitą prognozowaną ilość CO₂ składowanego w okresie pierwszych dziesięciu lat eksploatacji, w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie CCS, lub całkowitą prognozowaną ilość energii wytwarzanej w okresie pierwszych pięciu lat eksploatacji, w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie RES.

Jeśli odnośne państwa członkowskie potwierdzą, zgodnie z art. 5 ust. 5, wystarczające finansowanie ze środków publicznych na projekty demonstracyjne w zakresie CCS, projekty zajmujące najwyższe pozycje w klasyfikacji są wybierane w kolejności ich uszeregowania, pod warunkiem spełniania następujących kryteriów:

- a) w każdej kategorii projektów wybiera się co najmniej jeden projekt i co najwyżej trzy projekty;
- b) wybiera się co najmniej trzy projekty w zakresie składowania w złożach węgłowodorów;
- c) wybiera się co najmniej trzy projekty w zakresie składowania w solankowym poziomie wodonośnym.

Jeśli kryteria te nie zostaną spełnione, projekt rozważany w kontekście wyboru nie zostaje wybrany, a do wyboru rozważa się projekt zajmujący kolejną z najwyższych pozycji w klasyfikacji. Procedurę tę powtarza się do momentu wybrania ośmiu projektów.

Jeśli odnośne państwa członkowskie potwierdzą, zgodnie z art. 5 ust. 5, wystarczające finansowanie ze środków publicznych na projekty demonstracyjne w zakresie RES, wybierane są projekty zajmujące najwyższe pozycje w klasyfikacji w każdej z podkategorii. Jeśli w jednej z rund zaproszeń do składania wniosków w jednej podkategorii projektów lub w szeregu podkategorii projektów nie istnieją projekty kwalifikujące się oraz wykonalne pod względem finansowym i technicznym, finansuje się odpowiednią liczbę dodatkowych projektów w innych podkategoriach tej samej kategorii projektów. Szczegóły są określone w zaproszeniu do składania wniosków zgodnie z art. 5 ust. 1.

Wybrane projekty demonstracyjne w zakresie CCS stanowią razem „grupę CCS”, zaś wybrane projekty demonstracyjne w zakresie RES stanowią razem „grupę RES”.

3. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, w przypadku gdy całkowita kwota finansowania, o które wystąpiono w ramach niniejszej decyzji, jest wyższa niż dostępne środki, liczba wybranych projektów zostaje ograniczona tak, by kwotę finansowania, o które wystąpiono, zmniejszyć w takiej samej proporcji w każdej z grup, o których mowa w ust. 2 akapity trzeci i piąty.

W przypadku każdej z grup odrzucany jest najpierw projekt o najwyższym koszcie na jednostkę wydajności, a następnie odrzucany jest projekt o najwyższym koszcie na jednostkę wydajności w innej kategorii. Procedurę tę powtarza się do momentu, w którym finansowanie, o które wystąpiono, znajduje pokrycie przy pomocy dostępnych środków.

4. Z zastrzeżeniem istnienia wniosków złożonych EBI na mocy art. 5 ust. 3, w przypadku których EBI zaleca Komisji,

na mocy art. 5 ust. 4, podjęcie decyzji o przyznaniu finansowania, w jednym państwie członkowskim finansuje się co najmniej jeden projekt i nie więcej niż trzy projekty.

Akapitu pierwszego nie stosuje się jednak do projektów transgranicznych.

Artykuł 9

Decyzje o przyznaniu finansowania

Decyzje o przyznaniu finansowania są uzależnione od wydania wszystkich stosownych krajowych zezwoleń zgodnie z odpowiednimi wymogami na mocy prawa Unii, od zatwierdzenia przez Komisję wszelkiej pomocy państwa przyznanej w odniesieniu do projektu oraz od podjęcia ostatecznych decyzji dotyczących inwestycji przez sponsorów, w ciągu 24 miesięcy od przyjęcia decyzji o przyznaniu finansowania.

W odniesieniu do projektów demonstracyjnych w zakresie CCS w zakresie składowania w solankowym poziomie wodonośnym decyzje o przyznaniu finansowania są uzależnione od wydania wszystkich stosownych krajowych zezwoleń zgodnie z odpowiednimi wymogami na mocy prawa Unii, od zatwierdzenia przez Komisję wszelkiej pomocy państwa przyznanej w odniesieniu do projektu oraz od podjęcia ostatecznych decyzji dotyczących inwestycji przez sponsorów, w ciągu 36 miesięcy od przyjęcia decyzji o przyznaniu finansowania.

Decyzje o przyznaniu finansowania tracą skutek prawny, jeśli nie są spełnione warunki, o których mowa w akapitach pierwszym lub drugim.

Artykuł 10

Monetyzacja uprawnień i zarządzanie dochodami

1. Do celów monetyzacji uprawnień i zarządzania dochodami Komisja działa w imieniu państw członkowskich.
2. Państwa członkowskie oraz Komisja zapewniają przekazanie do EBI 300 milionów uprawnień, o których mowa w art. 2 ust. 1, w celu monetyzacji i zarządzania dochodami.
3. EBI sprzedaje uprawnienia przeznaczone dla pierwszej rundy zaproszeń do składania wniosków, zanim Komisja przyjmie decyzje o przyznaniu finansowania w odniesieniu do każdej z rund zaproszeń do składania wniosków, o których mowa w art. 5 ust. 1.

EBI zarządza dochodami i przekazuje je państwom członkowskim do celów wydatkowania zgodnie z art. 11.

Artykuł 11

Wydatkowanie dochodów i wykorzystanie niewydatkowanych dochodów

1. Państwa członkowskie wydatkują dochody na rzecz sponsorów projektu na podstawie prawnie wiążących instrumentów określających przynajmniej co następuje:
 - a) projekt i przyznane finansowanie w euro;
 - b) datę rozpoczęcia eksploatacji;
 - c) wymogi w zakresie dzielenia się wiedzą zgodnie z art. 12;
 - d) wymogi dotyczące wydatkowania dochodów zgodnie z ust. 2–6 niniejszego artykułu;
 - e) wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z art. 13;

f) informacje dotyczące warunków stosowania decyzji, o których mowa w art. 9.

W przypadku pierwszej rundy zaproszeń do składania wniosków, o których mowa w art. 5 ust. 1, data rozpoczęcia eksploatacji, o której mowa w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. b), przypada najpóźniej na dzień 31 grudnia 2015 r., z wyjątkiem sytuacji, w której daną decyzję o przyznaniu finansowania przyjęto po dniu 31 grudnia 2011 r.; wówczas data rozpoczęcia eksploatacji przypada nie później niż cztery lata od daty przyjęcia decyzji o przyznaniu finansowania.

2. Wydatkowanie odbywa się corocznie. Wydatkowana kwota odpowiada – w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie CCS – monitorowanej, raportowanej i weryfikowanej zgodnie z art. 14 i 15 dyrektywy 2003/87/WE ilości CO₂ składowanego w odnośnym roku pomnożonej przez wskaźnik finansowania oraz – w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie RES – ilości wytworzonej energii pomnożonej przez wskaźnik finansowania.

Wskaźnik finansowania oblicza się poprzez podzielenie przyznanego finansowania przez 75 % prognozowanej całkowitej ilości CO₂ składowanego w okresie pierwszych dziesięciu lat eksploatacji w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie CCS, lub 75 % prognozowanej całkowitej ilości energii wytwarzanej w okresie pierwszych pięciu lat eksploatacji w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie RES.

3. Wydatkowanie na dany rok odbywa się jedynie, jeśli w odniesieniu do tego roku spełnione są wymogi w zakresie dzielenia się wiedzą.

4. Wydatkowanie ogranicza się do okresu dziesięciu lat od daty, o której mowa w ust. 1 lit. b) w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie CCS oraz do okresu pięciu lat od tej daty w przypadku projektów demonstracyjnych w zakresie RES. Całkowita wydatkowana kwota nie przekracza kwoty przyznanego finansowania, o którym mowa w ust. 1 lit. a).

5. W przypadku gdy państwo członkowskie, którego to dotyczy, gwarantuje zwrot do EBI wszelkiego finansowania w kwocie przekraczającej finansowanie określone na mocy ust. 2, 3 i 4, część kwoty finansowania lub cała kwota finansowania dla danego projektu może zostać wydatkowana przed rozpoczęciem eksploatacji tego projektu zgodnie ze szczegółami określonymi w decyzji o przyznaniu finansowania.

6. Nie naruszając przepisów art. 4 akapit drugi, dochody, które nie zostały wydatkowane na projekty oraz dochód wytworzony w ramach zarządzania dochodami, zostają wykorzystane w celu współfinansowania dalszych projektów demonstracyjnych w ramach niniejszej decyzji do dnia 31 grudnia 2015 r.

Państwa członkowskie zwracają EBI dochody, które nie były wydatkowane.

Po dniu 31 grudnia 2015 r. wszelkie pozostałe środki przypadają państwom członkowskim. Na koniec wydatkowania środki

te zostają przekazane państwom członkowskim zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 10a ust. 7 dyrektywy 2003/87/WE.

Artykuł 12

Dzielenie się wiedzą

Państwa członkowskie zapewniają, by wszyscy wykonawcy projektu, członkowie konsorcjum, dostawcy i podwykonawcy, którzy uzyskują znaczne korzyści pod względem rozwoju ich produktu lub usługi dzięki otrzymanemu finansowaniu publicznemu, dzielili się z pozostałymi wykonawcami projektu, organami publicznymi, instytutami badawczymi, organizacjami pozarządowymi i ogółem społeczeństwa informacjami na temat kwestii określonych w załączniku II zgodnie z dalszymi szczegółami określonymi w zaproszeniach do składania wniosków, o których mowa w art. 5 ust. 1.

Dzielenie się informacjami odbywa się corocznie i dotyczy wszystkich informacji uzyskanych i przetwarzanych w danym roku.

Artykuł 13

Sprawozdawczość państw członkowskich

W czasie okresów, o których mowa w art. 11 ust. 4, państwa członkowskie składają Komisji do dnia 31 grudnia każdego roku sprawozdania z realizacji projektów.

Sprawozdania te zawierają w odniesieniu do każdego z projektów co najmniej następujące informacje:

- 1) ilość składowanego CO₂ lub wytwarzanej czystej energii;
- 2) wydatkowane środki;
- 3) wszelkie istotne problemy związane z realizacją projektu.

Artykuł 14

Sprawozdawczość Komisji

Po zakończeniu pierwszej rundy zaproszeń do składania wniosków Komisja składa Komitetowi ds. Zmian Klimatu sprawozdanie z przebiegu tej rundy zaproszeń do składania wniosków, wskazując, czy konieczne są jakiegokolwiek zmiany do niniejszej decyzji mające na celu zapewnienie równowagi pod względem geograficznym i technicznym w drugiej rundzie zaproszeń do składania wniosków.

Artykuł 15

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 listopada 2010 r.

W imieniu Komisji
Connie HEDEGAARD
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

KRYTERIA KWALIFIKOWALNOŚCI

A. KATEGORIE PROJEKTÓW

I. Kategorie projektów demonstracyjnych w zakresie CCS (z minimalnymi progami wydajności ⁽¹⁾)

- wytwarzanie energii: przed spalaniem, 250 MW,
- wytwarzanie energii: po spalaniu, 250 MW,
- wytwarzanie energii: paliwowo-tlenowe, 250 MW,
- zastosowania przemysłowe wprowadzające a) wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla w rafineriach przy składowaniu 500 kiloton na rok (kt/r) CO₂ z jednego źródła lub większej liczby źródeł w rafinerii; b) stosowanie wychwytywania i składowania dwutlenku węgla w przypadku pieców cementowych przy składowaniu 500 kt/r CO₂; c) stosowanie wychwytywania i składowania dwutlenku węgla w przypadku głównych ciągów produkcyjnych w produkcji żelaza i stali przy składowaniu 500 kt/r CO₂; lub d) stosowanie wychwytywania i składowania dwutlenku węgla w przypadku głównych ciągów produkcyjnych w produkcji aluminium przy składowaniu 500 kt/r CO₂.

II. Kategorie projektów demonstracyjnych w zakresie innowacyjnych RES (z minimalnymi progami wielkości)

- Podkategorie projektów w zakresie bioenergii:
 - przetwarzanie lignocelulozy na pośrednie stałe, płynne lub półpłynne nośniki bioenergii w procesie pirolizy, przy wydajności 40 kt/r produktu końcowego,
 - przetwarzanie lignocelulozy na pośrednie stałe, płynne lub półpłynne nośniki bioenergii w procesie prażenia, przy wydajności 40 kt/r produktu końcowego,
 - przetwarzanie lignocelulozy na syntetyczny gaz ziemny lub gaz syntezowy lub na energię w procesie gazyfikacji, przy wydajności 40 milionów normalnych metrów sześciennych na rok (mln Nm³/r) produktu końcowego lub 100 GWh/r energii elektrycznej,
 - przetwarza się lignocelulozy na biopaliwa lub biopłyny lub na energię w tym w procesie zgazowania autotermicznego, przy wydajności 15 milionów litrów na rok (mln l/r) produktu końcowego lub 100 GWh/r energii elektrycznej. Wytwarzanie syntetycznego gazu ziemnego jest wyłączone z zakresu tej podkategorii,
 - przetwarzanie surowców lignocelulozowych, takich jak ługu powarzelnego lub produktów pirolizy bądź prażenia w procesie zgazowania w złożu unoszonym na wszelkie biopaliwa, przy wydajności 40 mln l/r produktu końcowego,
 - przetwarzanie lignocelulozy na energię elektryczną o wydajności 48 % w oparciu o dolną wartość opałową (50 % wilgotności), przy wydajności 40 MWe lub wyższej,
 - przetwarzanie lignocelulozy na etanol i alkohole wyższe w procesach chemicznych i biologicznych, przy wydajności 40 mln l/r produktu końcowego;
 - przetwarzanie lignocelulozy lub odpadów z gospodarstw domowych na biogaz, biopaliwa lub biopłyny w procesach chemicznych i biologicznych, przy wydajności 6 mln Nm³/r metanu lub 10 mln l/r produktu końcowego,
 - przetwarzanie alg lub mikroorganizmów na biopaliwa lub biopłyny w procesach chemicznych lub biologicznych, przy wydajności 40 mln l/r produktu końcowego,

Uwaga: W przypadku biopaliw i biopłynów w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽²⁾ spełniane są kryteria zrównoważonego rozwoju określone w tej dyrektywie.

- Podkategorie projektów w zakresie skoncentrowanej energii słonecznej:
 - rynna paraboliczna lub soczewki Fresnela wykorzystujące stopione sole lub inne nieszkodliwe dla środowiska ciecze będące nośnikami ciepła, o pojemności znamionowej 30 MW,
 - rynna paraboliczna lub soczewki Fresnela działające w oparciu o bezpośrednią generację pary wodnej, o pojemności znamionowej 30 MW. Temperatura osiągnięta w kolektorze słonecznym za pomocą bezpośredniej generacji pary wodnej powinna wynosić powyżej 500 °C,

⁽¹⁾ Progi energetyczne CCS są wyrażone jako produkcja energii elektrycznej brutto przed wychwytem.

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

- instalacja wieżowa wykorzystująca cykl pary przegrzanej (wielowieżowa lub kombinacja kolektorów liniowych i wieży), o pojemności znamionowej 50 MW,
 - instalacja wieżowa wykorzystująca sprężone powietrze o temperaturze powyżej 750 °C i turbinę gazową wchodzącą w skład słonecznej instalacji hybrydowej, o pojemności znamionowej 30 MW,
 - wielkoskalowe elektrownie z silnikiem Stirlinga z efektywnością konwersji promieniowania słonecznego na energię elektryczną ponad 20 % i o pojemności znamionowej co najmniej 25 MW,
- Uwaga:* Obiekty demonstracyjne mogą uwzględniać rozwiązania w zakresie suchego chłodzenia, hybrydyzacji i (zaawansowanego technologicznie) przechowywania energii cieplnej.
- Podkategorie projektów w zakresie fotowoltaiki:
 - duże elektrownie fotowoltaiczne wykorzystujące układy koncentratorowe, o pojemności znamionowej 20 MW,
 - duże elektrownie fotowoltaiczne wykorzystujące wielozłączowe cienkowarstwowe ogniwa krzemowe, o pojemności znamionowej 40 MW,
 - duże elektrownie fotowoltaiczne stosujące technologię CIGS (ang. *Copper indium gallium (di)selenide*), o pojemności znamionowej 40 MW.
 - Podkategorie projektów w zakresie energii geotermicznej:
 - zaawansowane systemy geotermiczne w polach naprężeń rozciągających, o pojemności znamionowej 5 MWe,
 - zaawansowane systemy geotermiczne w polach naprężeń ściskających, o pojemności znamionowej 5 MWe,
 - zaawansowane systemy geotermiczne w obszarach, w których znajdują się głęboko położone, lite skały osadowe i granitowe oraz inne struktury krystaliczne, o pojemności znamionowej 5 MWe,
 - zaawansowane systemy geotermiczne w głębokich warstwach wapienia, o pojemności znamionowej 5 MWe,

Uwaga: Zastosowania w zakresie kogeneracji o takich samych progach energetycznych są również kwalifikowane.
 - Podkategorie projektów w zakresie energii wiatrowej:
 - morskie elektrownie wiatrowe (o minimalnej wydajności silnika wynoszącej 6 MW) o pojemności znamionowej 40 MW,
 - morskie elektrownie wiatrowe (o minimalnej wydajności silnika wynoszącej 8 MW) o pojemności znamionowej 40 MW,
 - morskie elektrownie wiatrowe (o minimalnej wydajności silnika wynoszącej 10 MW) o pojemności znamionowej 40 MW,
 - systemy wiatrowe pływające na morzu otwartym, o pojemności znamionowej 25 MW,
 - lądowe silniki wiatrowe zoptymalizowane do eksploatacji na trudnych terenach (takich jak tereny zalesione, obszary górskie), o pojemności znamionowej 25 MW,
 - lądowe silniki wiatrowe zoptymalizowane do eksploatacji w zimnych klimatach (przy temperaturach poniżej - 30 °C i w warunkach dużego oblodzenia), o pojemności znamionowej 25 MW.
 - Podkategorie projektów w zakresie energii mór i oceanów:
 - instalacje wykorzystujące ruch fal morskich, o pojemności znamionowej 5 MW,
 - instalacje wykorzystujące energię prądów morskich/pływowych, o pojemności znamionowej 5 MW,
 - instalacje wykorzystujące technologię konwersji oceanicznej energii cieplnej (OTEC), o pojemności znamionowej 10 MW.
 - Podkategorie projektów w zakresie energii wodnej:
 - wytwarzanie energii przy pomocy wysokotemperaturowych generatorów nadprzewodnikowych: 20 MW.
 - Podkategorie projektów w zakresie zarządzania rozproszonym wytwarzaniem energii odnawialnej (inteligentne sieci):
 - zarządzanie energią odnawialną i optymalizacja do eksploatacji w małych i średnich instalacjach wytwarzania rozproszonego na obszarach wiejskich z przeważającym udziałem energii słonecznej: 20 MW w przypadku sieci niskiego napięcia + 50 MW w przypadku sieci średniego napięcia,

- zarządzanie energią odnawialną i optymalizacja do eksploatacji w małych i średnich instalacjach wytwarzania rozproszonego na obszarach wiejskich z przeważającym udziałem energii wiatrowej: 20 MW w przypadku sieci niskiego napięcia + 50 MW w przypadku sieci średniego napięcia,
- zarządzanie energią odnawialną i optymalizacja do eksploatacji w małych i średnich instalacjach wytwarzania rozproszonego na obszarach miejskich: 20 MW w przypadku sieci niskiego napięcia + 50 MW w przypadku sieci średniego napięcia,

Uwaga: Nie wyłącza się stosowania aktywnego obciążenia (elektryczne grzejniki/pompy ciepła itp.).

B. WYMOGI DOTYCZĄCE PROJEKTÓW

I. Wymogi wspólne

- musi zostać zapewniona zgodność z progami w zakresie wydajności określonymi w części A,
- w odniesieniu do pierwszej rundy zaproszeń do składania wniosków projekty muszą wykazywać, że można rozsądnie oczekiwać rozpoczęcia eksploatacji do dnia 31 grudnia 2015 r. w razie przyjęcia odpowiedniej decyzji o przyznaniu finansowania do dnia 31 grudnia 2011 r.,
- muszą zostać uzyskane dla danego projektu wszystkie stosowne krajowe zezwolenia, zgodne z odpowiednimi wymogami na mocy prawodawstwa Unii lub zapoczątkowane stosowne procedury wydawania zezwoleń i osiągnięte w tym zakresie postępy wystarczające do zapewnienia rozpoczęcia komercyjnej eksploatacji do dnia 31 grudnia 2015 r., do celów pierwszej rundy, w razie przyjęcia odpowiedniej decyzji o przyznaniu finansowania do dnia 31 grudnia 2011 r.,
- wykonawca projektu musi podjąć wiążące zobowiązanie do dzielenia się wiedzą, zgodnie z wymogami określonymi w art. 12,
- projekty są zlokalizowane na terytorium państw członkowskich, ich wyłącznych stref ekonomicznych i ich szelfu kontynentalnego.

II. Projekty demonstracyjne w zakresie CCS

- każdy projekt musi obejmować pełny łańcuch (wychwytywanie, transport, składowanie),
- w każdym projekcie demonstracyjnym na poziomie wychwytywania musi zostać wprowadzona integracja ciepła,
- wskaźnik wychwytywania CO₂ musi wynosić co najmniej 85 % CO₂ ze spalin, w przypadku których stosuje się wychwytywanie,
- każdy projekt musi obejmować niezależny blok badawczy dotyczący bezpieczeństwa składowisk i poprawy w zakresie technologii monitorowania, w szczególności w dziedzinie migracji solanki, jej potencjalnych dróg i skutków.

ZAŁĄCZNIK II

WYMOGI W ZAKRESIE DZIELENIA SIĘ WIEDZĄ

A. Rozruch techniczny i wydajność

- niezawodność,
- wychwytywany CO₂,
- wydajność na poszczególnych poziomach, w tym różnice między oczekiwaną i rzeczywistą wydajnością,
- wzrost popytu na paliwo; popyt na energię elektryczną, ciepłą i chłodniczą,
- podstawowe nakłady i wyniki oraz projekt,
- zidentyfikowane przyszłe kwestie w dziedzinie badań i rozwoju.

B. Wysokość kosztów

- koszty kapitałowe i operacyjne,
- koszty całkowite i koszty na jednostkę wydajności (ton składowanego CO₂, MWh wytworzonej czystej energii).

C. Zarządzanie projektem

- prawodawstwo/udzielanie zezwoleń,
- zarządzanie kwestiami związanymi z zainteresowanymi stronami, w tym kontakty z rządami,
- planowanie,
- organizacja projektu.

D. Oddziaływanie na środowisko

- skuteczność: zmniejszenie emisji CO₂ na jednostkę energii,
- innego rodzaju oddziaływanie na środowisko podczas niezakłóconej eksploatacji.

E. Zdrowie i bezpieczeństwo

- incydenty i zaistniałe niebezpieczne sytuacje (zakłócona eksploatacja),
- systemy monitorowania bezpieczeństwa i systemy rozwiązywania problemów dotyczących bezpieczeństwa,
- kwestie związane z ochroną zdrowia podczas niezakłóconej eksploatacji.

F. Wydajność składowisk CCS

- modele i symulacje (rozprzestrzenianie się złoża CO₂ – frontu ciśnienia),
 - wyniki porównania historycznych danych i dostosowań (konieczna ocena: norma w przedziale odchylenia lub znaczna nieregularność wymagająca podjęcia działania),
 - zachowanie solanki przemieszczającej się w wyniku zatłaczania CO₂.
-